

Sygn. akt III AUa 174/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Marcjanna Górską (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2013 r. w Lublinie

sprawy W. S., K. M. i E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie braku odpowiedzialności członka zarządu za zaległe składki

na skutek apelacji wnioskodawców: W. S., K. M.
i E. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 17 grudnia 2012 r. sygn. akt IV U 124/12

***uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu
w Siedlcach do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania apelacyjnego.***

Sygn. akt III AUa 174/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 grudnia 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że E. S. jako były prezes zarządu (...) Zakładów (...) w S., W. S. jako były wiceprezes zarządu (...) Zakładów (...) w S. i K. M. jako członek zarządu (...) Zakładów (...) w S. zgodnie z przepisem art. 116a w zw. z art. 116 § 1 i 2 ustawy Ordynacja podatkowa odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem za zadłużenie spółdzielni z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od miesiąca grudnia 2005r. do lutego 2006r. Według stanu na dzień wydania decyzji zadłużenie wynosiło ogółem 55.675,08 zł, w tym: na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2005r. do lutego 2006r. w kwocie 24.373,69 zł, z tytułu odsetek za zwłokę w kwocie 16.978,00 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres

od grudnia 2005r. do lutego 2006r. w kwocie 6.162,04 zł, z tytułu odsetek za zwłokę w kwocie 4.288,00 zł, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2005r. do lutego 2006r. kwotę 2.283,35 zł, z tytułu odsetek za zwłokę w kwocie 1590 zł.

W odwołaniu od decyzji K. M. domagała się jej zmiany i orzeczenia, że K. M. nie odpowiada solidarnie z E. S. i W. S. całym swoim majątkiem za zadłużenie spółdzielni z tytułu nieopłaconych składek.

E. S. w swoim odwołaniu wnosiła o uchylenie decyzji, zaś W. S. wnosił o zmianę decyzji, wskazując, że zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości Spółdzielni nastąpiło w odpowiednim czasie.

W odpowiedzi na złożone odwołania pozwany organ rentowy wnosił o ich oddalenie oraz o solidarne zasądzenie od skarżących kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Siedlcach po połączeniu wymienionych wyżej spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 roku oddalił odwołania.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że na koncie (...) Zakładów (...) w S. powstało zadłużenie z tytułu składek za okres od grudnia 2001r. do lipca 2007r. w łącznej wysokości 242.236,45 zł plus odsetki.

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2006r. Sąd Rejonowy w Siedlcach ogłosił upadłość (...) Zakładów (...) w S..

Z dniem 26 marca 2008r. Spółdzielnia została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego. Egzekucja należności z tytułu składek z majątku Spółdzielni była bezskuteczna, z uwagi na postanowienie Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 23 stycznia 2008r. o stwierdzeniu zakończenia postępowania upadłościowego. W tej sytuacji ZUS z urzędu wszczął postępowanie w zakresie orzeczenia odpowiedzialności członków zarządu spółdzielni (...), W. S. i K. M. za zobowiązania Spółdzielni.

Sąd wskazał, że E. S. została wpisana w KRS jako członek zarządu Spółdzielni w dniu 11 października 2001r. Z odpisu KRS wynika, że od 1 grudnia 2004r. do 26 marca 2008r. E. S. pełniła funkcję prezesa zarządu Spółdzielni.

W. S. został wpisany w KRS jako członek zarządu Spółdzielni w dniu 11 października 2001r.

Z odpisu KRS wynika, że od 19 lipca 2006r. do 26 marca 2008r. W. S. pełnił funkcję wiceprezesa zarządu Spółdzielni.

K. M. od 19 lipca 2004r. pełniła w Spółdzielni funkcję członka zarządu do 26 marca 2008r.

Sąd Okręgowy wskazał, że z uwagi na trudną sytuację finansową Spółdzielni, jej zarząd poddał pod głosowanie walnego zgromadzenia (...) wniosek o wyrażenie zgody o postawienie Spółdzielni w stan upadłości. Członkowie walnego zgromadzenia uchwałą z dnia 27 czerwca 2005r. nie wyrazili zgody na postawienie Spółdzielni w stan likwidacji. Ze względu na chorobę głównej księgowej D. K., trwającą od listopada 2005r. do marca 2006r., zarząd Spółdzielni złożył wniosek o ogłoszenie upadłości dopiero 20 marca 2006r. D. K. miała sporządzić sprawozdanie finansowe, podlegające załączeniu do wniosku o ogłoszenie upadłości. Sąd Rejonowy w Siedlcach postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2006r. ogłosił upadłość Spółdzielni.

W dniu 11 grudnia 2011r. (...) Oddział w S. wydał zaskarżoną decyzję.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołania nie są zasadne. Sąd podniósł, że zgodnie z treścią art. 116 § 1 ustawy z 27 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r., nr 8, poz. 60) za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1)nie wykazał, że: a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości

lub nieszczęście postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2)nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Z kolei w myśl art. 116a wskazanej ustawy, za zaległości podatkowe innych osób prawnych niż wymienione w art. 116 odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie organów zarządzających tymi osobami. Przepis art. 116 stosuje się odpowiednio.

Odnosząc się do stanu faktycznego sprawy, Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawcy pełnili funkcje członków zarządu upadłej Spółdzielni, więc ich obowiązek w zakresie odpowiedzialności za zaległości z tytułu składek realizuje się na podstawie art. 116a Ordynacji podatkowej. W tej sytuacji, według Sądu, ustalić należało, czy zaistniały przesłanki ekskulpujące odwołujących się, określone w art. 116 Ordynacji podatkowej.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że z wyjaśnień wnioskodawców oraz załączonej uchwały walnego zgromadzenia wynika, iż sytuacja finansowa Spółdzielni była w 2005r. na tyle trudna, iż zarząd zwracał się do walnego zgromadzenia o wyrażenie zgody na postawienie Spółdzielni w stan likwidacji już w czerwcu 2005r.

Wobec braku zgody walnego zgromadzenia, w którego skład wchodził pracownicy zainteresowani osiągnięciem wieku emerytalnego w ramach zatrudnienia w Spółdzielni, zarząd nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości, natomiast ponownie zwrócił się do walnego zgromadzenia w sierpniu 2005r. (ta okoliczność wynika z wyjaśnień wnioskodawców, gdyż nie przedstawiono dokumentu potwierdzającego treść uchwały zgromadzenia).

Zgromadzenie ponownie nie wyraziło zgody na likwidację Spółdzielni. Sąd wskazał, że wnioskodawcy, jak i świadek D. K. oświadczyli, że wniosek o ogłoszenie upadłości Spółdzielni został złożony dopiero w marcu 2006r., gdyż ze względu na długotrwałą chorobę księgowej, zarząd nie dysponował sprawozdaniem finansowym, niezbędnym do postawienia podmiotu w stan upadłości. Argument ten, w ocenie Sądu, nie może być uznany za podstawę do stwierdzenia, że zarząd nie mógł zgłosić wniosku o upadłość przed grudniem 2005r.

Choroba głównej księgowej rozpoczęła się bowiem w listopadzie 2005r. i nawet w trakcie jej trwania, jak wynika z zeznań D. K., wykonywała ona szereg czynności na rzecz pracodawcy, związanych z obsługą księgową, a ponadto zarząd mógł zwrócić się o sporządzenie sprawozdania do innej osoby, choćby zawierając z nią umowę zlecenia. Zdaniem Sądu pierwszej instancji, przedstawione przez wnioskodawców dowody na okoliczność otrzymywania przez Spółdzielnię zamówień w 2005 roku, co miałyby świadczyć o możliwości poprawy sytuacji finansowej Spółdzielni, nie przesądzają o uznaniu że wniosek o upadłość winien być złożony dopiero w marcu 2006r. Już bowiem na przestrzeni całego 2005 roku zakład miał trudności z płatnościami, w tym na rzecz ZUS. Zresztą, jak zauważył Sąd, zarząd zdając sobie sprawę z powagi sytuacji zwracał się do walnego zgromadzenia o zgodę na likwidację Spółdzielni już w czerwcu 2005r. W rezultacie, zdaniem Sądu, odwołujący nie udowodnili, że wniosek o ogłoszenie upadłości nie mógł być złożony w terminie wcześniejszym. Według Sądu Okręgowego, nie udowodniono także, że opóźnienie w złożeniu wniosku o upadłość nastąpiło bez winy wnioskodawców.

Ustosunkowując się do podnoszonych przez K. M. względów osobistych, jako wykluczających zawinięcie w opóźnieniu złożenia wniosku, a mianowicie, że śmierć syna wnioskodawczynie, która nastąpiła w dniu 24 listopada 2005r., a poprzedzona była długotrwałą ciężką chorobą, wpłynęła na jej stan emocjonalny w takim stopniu, że nie była w stanie zajmować się sprawami związanymi z zakładem pracy, Sąd podniósł, że sytuacja finansowa Spółdzielni była zła jeszcze przed 29 sierpnia 2005r., kiedy to stan zdrowia syna wnioskodawczynie uległ znacznemu pogorszeniu.

Ponadto wnioskodawczynie nie korzystała ze zwolnienia lekarskiego od sierpnia 2005r. do marca 2006r. Przyznała jednak, że nie zajmowała się finansami Spółdzielni i nie było jej wiadomo czy i kiedy należało złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości.

Dodatkowo Sąd Okręgowy podkreślił, że wskazane wyżej przepisy nie uzależniają jednak odpowiedzialności od tego, czy członek zarządu posiadał wiedzę na temat kondycji finansowej spółki, czy jak w niniejszej sprawie Spółdzielni. Wnioskodawcy nie wskazali także mienia Spółdzielni, z którego mogłoby nastąpić zaspokojenie roszczeń organu rentowego.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, nie zachodzą podstawy do uwolnienia wnioskodawców od odpowiedzialności za zaległe składki i z tych względów i na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołania.

Apelację od tego wyroku złożyli wszyscy wnioskodawcy. W. S., jak wynika z treści apelacji, zaskarżając wyrok w całości domagał się jego zmiany i ustalenia, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania Spółdzielni wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zdaniem skarżącego, nie było możliwości wcześniejszego zgłoszenia wniosku o upadłość Spółdzielni z uwagi na chorobę główniej księgowej.

Wnioskodawczyni E. S. zaskarżając wyrok w całości domagała się jego zmiany i uchylecia decyzji ZUS. W uzasadnieniu podniosła, że Zarząd Spółdzielni na Nadzwyczajnych Walnych Zgromadzeniach przedstawiał stan gospodarki i finansów proponując podjęcie uchwał zmierzających do likwidacji spółdzielni, między innymi w maju 2005 roku. Jednak załoga nie wyraziła zgody w obawie przed utratą pracy. Nadto skarżąca podniosła, że w latach 2005-2006 Spółdzielnia otrzymywała szereg zamówień na produkcję. Dodatkowo wskazała, że decyzja nie mogła obejmować składek za miesiąc grudzień 2005 roku ponieważ stosownie do treści art. 118 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, decyzja o odpowiedzialności osoby trzeciej może być wydana, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa nie upłynęło pięć lat.

K. M. zaskarżając wyrok w całości zarzuciła mu:

- naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, t.j. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie na podstawie materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających poprzez uznanie, że sytuacja finansowa (...) Zakładów (...) w S. była na tyle zła, że uzasadniała złożenie wniosku o upadłość już na przełomie czerwca/sierpnia 2005 roku,
- naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 116a ustawy z 29 sierpnia 1997 roku ordynacja podatkowa w zw. z art. 116 tej ustawy poprzez przyjęcie, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Spółdzielni Pracy w S. nastąpiło z winy skarżącej,
- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że skarżąca pełniła w (...) Zakładów (...) w S. funkcję członka zarządu od 19 lipca 2006 roku do 26 marca 2008 roku, podczas gdy funkcję członka zarządu pełniła do 26 marca 2006 roku.

Wskazując na powyższe zarzuty apelująca K. M. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że K. M. jako członek zarządu (...) Zakładów (...) w S. nie odpowiada solidarnie razem z E. S. i W. S. całym swoim majątkiem za zadłużenie Spółdzielni z tytułu nieopłaconych składek za okres od grudnia 2005 roku do lutego 2006 roku oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych złożył odpowiedź na apelację W. S. i E. S. wnosząc o ich oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje są uzasadnione w sposób skutkujący uchyleciem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji ponieważ nie została rozpoznana istota sprawy, a dodatkowo zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Podnieść należy bowiem, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi w sytuacji, gdy sąd zaniecha zbadania materialnej podstawy żądania pozwu albo pominię merytoryczne zarzuty pozwanego.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 roku, II PK 274/10 (LEX nr 829121) oddalenie powództwa nie zawsze oznacza rozpoznanie istoty sprawy. Sprawę może zakończyć tylko orzeczenie, które poprzedza postępowanie dowodowe, w zakresie koniecznym do ustalenia podstawy rozstrzygnięcia.

W rozpoznawanej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawcy jako członkowie zarządu (...) Zakładów (...) w S. ponoszą odpowiedzialność za zaległości Spółdzielni z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz FP i FGŚP wskazane w zaskarżonej decyzji, na podstawie art. 116 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, mającym zastosowanie z mocy art. 116a tej ustawy i w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Wymieniony przepis, cytowany przez Sąd Okręgowy, w § 1 stanowi, że za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu: 1) nie wykazał, że: a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy; 2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Z kolei zgodnie z unormowaniem § 2 tego przepisu, odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

W stanie faktycznym sprawy poza sporem pozostawało istnienie pozytywnych przesłanek odpowiedzialności określonej cytowanym przepisem w postaci występowania zaległości Spółdzielni z tytułu nieopłaconych składek oraz bezskuteczności egzekucji należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w stosunku do majątku Spółdzielni.

Kwestią sporną natomiast było istnienie przesłanek ekskulpujących wnioskodawców, o których mowa w art. 116 § 1pkt 1 ppkt a i b Ordynacji podatkowej. Odpowiedzialność członka zarządu powstaje bowiem tylko w razie niewykazania, że we właściwym czasie został zgłoszony wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe; niewykazania, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło bez winy członka zarządu lub w wypadku niewskazania mienia spółki, z którego egzekucja jest możliwa.

Prawidłowo określając istotę sporu (uzasadnienie – 63v), Sąd Okręgowy nie dokonał jednak ustaleń pozwalających na jego rozstrzygnięcie.

Mianowicie poza sferą rozważań Sądu pierwszej instancji znalazła się kwestia rozumienia „właściwego czasu” w jakim powinien być złożony wniosek o ogłoszenie upadłości spółdzielni, jak też kwestia obowiązków ciążących na zarządzie spółdzielni w zakresie zgłoszenia wniosku o upadłość. W tym przedmiocie, co uszło uwadze Sądu Okręgowego, należało odwołać się do regulacji ustawy z dnia 16 września 1982 roku – Prawo spółdzielcze (tekst jednolity: Dz.U. z 2003 roku, Nr 188, poz. 1848 ze zm.). Zgodnie z przepisami wskazanej ustawy zawartymi w dziale poświęconym upadłości, ogłoszenie upadłości spółdzielni następuje w razie jej niewypłacalności (art. 130 § 1). Jeżeli według sprawozdania finansowego spółdzielni ogólna wartość jej aktywów nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich zobowiązań, zarząd powinien niezwłocznie zwołać walne zgromadzenie, na którego porządku obrad zamieszcza sprawę dalszego istnienia spółdzielni (art. 130 § 2). Pomimo niewypłacalności spółdzielni walne zgromadzenie może podjąć uchwałę o dalszym istnieniu spółdzielni, jeżeli wskaże środki umożliwiające wyjście jej ze stanu niewypłacalności (art. 130 § 3). W razie podjęcia przez walne zgromadzenie uchwały o postawieniu spółdzielni w stan upadłości, zarząd spółdzielni obowiązany jest niezwłocznie zgłosić do sądu wniosek o ogłoszenie upadłości (art. 130 § 4).

Obowiązki zarządu w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym w sprawie ogłoszenia upadłości spółdzielni, jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lipca 2011 roku, sygn. akt I UK 325/10 (LEX nr 949020) sprowadzają się do zwołania we właściwym czasie walnego zgromadzenia (po stwierdzeniu za pomocą sporządzonego według zasad prawidłowej rachunkowości - patrz art. 87 i nast. Prawa spółdzielczego - sprawozdania finansowego, że ogólna wartość aktywów tej spółdzielni nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich jej zobowiązań) oraz do niezwłocznego zgłoszenia wniosku do sądu o ogłoszenie upadłości po podjęciu uchwały przez walne zgromadzenie o postawieniu spółdzielni w stan upadłości. Dopiero uchybienie tym obowiązkom przez zarząd może prowadzić do wniosku, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło z winy jego członków (art. 116 § 1 pkt 1 lit. b Ordynacji podatkowej).

Przenosząc powyższe wywody na grunt rozpoznawanej sprawy podnieść należy, iż Sąd pierwszej instancji pomijając powołane regulacje Prawa spółdzielczego, które stosownie do treści jego art. 137 stanowią regulację szczególną do przepisów Prawa upadłościowego, nie dokonał ustaleń pozwalających na ich zastosowanie. Powoduje to konieczność przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego, a w konsekwencji konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Okręgowy zażąda od wnioskodawców przedstawienia sprawozdań finansowych pozwalających na ustalenie daty zaistnienia niewypłacalności spółdzielni w rozumieniu określonym w art. 130 § 2 ustawy Prawo spółdzielcze, t.j. w jakiej dacie ogólna wartość aktywów spółdzielni nie wystarczała jej na zaspokojenie wszystkich zobowiązań. Zobowiąże wnioskodawców do złożenia protokołów walnego zgromadzenia spółdzielni zwołanego przez zarząd, na którego porządku obrad zamieszczona była sprawa dalszego istnienia spółdzielni. W razie konieczności Sąd dopuści dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości w celu ustalenia daty zaistnienia niewypłacalności spółdzielni (aktywa nie wystarczały na zaspokojenie wszystkich zobowiązań).

Dokonując ustaleń w zakresie „czasu właściwego” na zgłoszenie wniosku o upadłość spółdzielni, Sąd będzie miał na uwadze uprawnienia w tej materii przysługujące zarządowi spółdzielni i walnemu zgromadzeniu oraz ukształtowane w omawianym zakresie orzecznictwo Sądu Najwyższego. W tym miejscu celowym, zdaniem Sądu Apelacyjnego, jest przywołanie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2010 roku, I CSK 480/09 (LEX nr 589811), gdzie stwierdzono, że „obowiązek zarządu spółdzielni niezwłocznego zgłoszenia do sądu wniosku o ogłoszenie jej upadłości staje się aktualny dopiero w razie podjęcia przez walne zgromadzenie uchwały o postawieniu spółdzielni w stan upadłości”. Podobny pogląd Sąd Najwyższy wyraził w powołanym wyżej wyroku z dnia 15 lipca 2011 roku.

W dalszej kolejności Sąd Okręgowy, w zależności od dokonanych ustaleń, co do istnienia przesłanek egzoneracyjnych wymienionych w art. 116 § 1 pkt 1 ppkt a i b Ordynacji podatkowej, w stosunku do wnioskodawczyni K. M. uwzględni także stan psychiczny, na który wymieniona się powołuje, opierając się w tym zakresie na opinii biegłego lekarza psychiatry, po uprzednim przedstawieniu przez wymienioną dokumentacji medycznej. Zauważyć bowiem należy, że stan zdrowia psychicznego członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może wyłączać jego winę w niezgłoszeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub niewszczęciu postępowania układowego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 roku, II UK 225/10 – LEX nr 829131) .

W razie potrzeby Sąd Okręgowy przeprowadzi także inne dowody konieczne dla rozpoznania sprawy.

Mając te wszystkie względy na uwadze i z mocy art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.